

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Hárommilliárdért kötött békét két temetkezési vállalkozó a fővárossal*

Forrás:

Az Újság

Bn

(Hely)

1926. 1. 22.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

614.61

Hely

Idő

"1926"

Személy

Helyszám

Hárommilliárdért kötött békét két temetkezési vállalkozó a fővárossal.

Másfélmilliárdot a közgyűlés hozzájárulása nélkül már ki is utalt a tanács. Kétszázmillióval jutalmazta a főváros az ellenfél ügyvédjét!

Megszűnt Budapesten a temetkezési magánvállalkozás.

Közvetlenül a kommün után a főváros az egyes magán-temetkezési vállalatok felszereléséből megalkototta a Községi Temetkezési Intézetet. A harminckét temetkezési vállalkozó közül

harmaccal sikerült megegyezést kötni,

amelynek értelmében úgy a teljes felszerelés, mint a temetkezéshez szükséges eszközök a főváros tulajdonába mentek át. Két magánvállalkozó maradt csak ezután: Trom Aladár és özv. Dobó Ignácné, akikkel nem sikerülvén a megegyezés, minden tilalom ellenére tovább is folytatták működésüket.

Hiába írta elő a kötelező ravatalozásról szóló szabályrendelet, hogy halottszállítását, a temetőben való közreműködést csak a Községi Temetkezési Üzem végezhet, a Trom cég ezt a kikötést nem respektálta. Csak nemrégiben fordult elő, hogy két izben is botrányos jelenetek közt kellett megakadályozni a Trom-féle vállalkozásnak a kerepesi-úti temetőben való szereplését. A cég a kötelező ravatalozásról szóló szabályrendelet intézkedései ellenére is hozzálátott a temetőben való ravatalozáshoz, amit csak úgy tudtak a jövőre lehetetlenné tenni, hogy Tromot egyszerűsmindenkorra kitiltották a temetőből, elrendelvén, hogy legfeljebb temetkezési cikkek árusításával foglalkozhatik.

A legélesebb harc keletkezett ilyenformán a főváros és a még tovább működő két temetkezési magánvállalkozó között,

amely az utóbbi időben éppen elfajult voltánál fogva a tanácsra nézve meglehetősen kényelmetlenné vált. A nyílt renitenskedésnek szerettek volna végét vetni és úgy látszik ennek tudható be, hogy hosszas küzdelem után mégis megegyeztek a két vállalkozóval. Igaz, hogy busás árat fizettek a békéért s így úgy látszik a temetkezési vállalkozóknak mégis csak érdemes volt harcolni, szembehelyezkedni és kivárni a megegyezés időpontját.

Várospolitikai körökben is meglepetést fog kelteni ez a megegyezés annál is inkább, mert az a legnagyobb titokban, a kulisszák mögött történt meg és még hozzá a pillanatnyi aktualitás kényszere nélkül.

A megegyezés értelmében

a főváros úgy Trom Aladárnak, mint özvegy

Dobó Ignácnénak 1—1 milliárdot fizet a vállalat megváltása fejében.

A két üzlet árukészletét és felszerelését ezenfelül 800 millióval vásárolja meg a tanács és ami a legfuresább, további 200 millióval honorálja Trom Aladár ügyvédjét a megegyezés körüli közreműködéséért ügyvédi költségek címén. Az

ellenfél ügyvédjét tehát tulságosan bőkezűen honorálja a főváros közönségének terheiből a tanács, ami a törvényhatósági bizottság tagjainak a körében előreláthatóan nagy visszatetszést fog kelteni.

Sok szóbeszédre ad majd különben is alkalmat az egész megegyezés, mert hiszen kétségtelen, hogy a főváros a temetkezés egységesítéseért igen messzemenő terheket vállalt, amikor ennek a két magánvállalkozónak fokozott igényeit száz százalékig kielégítette. Beavatott körökben már most felemlítik, hogy

e két céggel való kiegészítés viszonylag sokkal többbe kerül a fővárosnak, mint annak idején a harminc temetkezési vállalattal kötött szerződés,

ugy hogy ezek a vállalkozók éppen békés hajlandóságuknak vallják a kárát. Ha az illetők, ugyanis nem siettek volna a főváros kívánságának eleget tenni és hasonlóan a szóban lévő két vállalkozóhoz, szintén 5—6 esztendeig huzzák a megegyezést, nyilván ők is több eredményt értek volna el.

A két temetkezési vállalkozóval kötött egyezséget természetesen jóváhagyás céljából a főváros közgyűlése elé kell terjeszteni. A tanács azonban ezt a jóváhagyást sem várta be, mert nyilván annak biztos tudatában, ugy Trom Aladárnak, mint özvegy Dobó Ignácnénak 750—750 milliót folyósított előlegképpen és teljes összegében kiutalta az ügyvédnek járó 200 millió honoráriumot.

Mindezek után felmerül a kérdés, hogy amennyiben a közgyűlés nem járul hozzá ehhez a hárommilliárdos üzlethez, hogyan fogja megoldani a tanács a közel egy és háromnegyedmiliárdos előleg kiutalásából származó bonyodalmat, mert hiszen a tanács önállóan tett lépéséért természetesen területileg vagyoni jogilag is felelős.